

lelősöknek az ország teljes tönkretételéért, hiszen megakadályozták Horthyt a Németország szövetségéből való kiugrásban. A per alkalmat adott a vádhatóságnak, hogy tisztázza a nyilas mozgalom hátterét, a náci párttal való kapcsolatát és az ország felszabadulása előtti hat hónapban betöltött szerepét. A vádlottak vallomása gyakran ellentmondott Veesenmayer és Winkelmann tanúvallomásának, akik igyekeztek a vétkeket teljes mértékben korábbi csatlósáikra áthárítani. A bíróság március 1-jén az összes vádlottat bűnösnek mondta ki és halálra ítélte; Beregfyt, Gerát, Szálasit és Vajnat március 12-én végezték ki, Csiát, Keményt és Szöllősit március 19-én.⁸⁸

Az utolsó nagy perben Sztójay Döme volt a fő vádlott. Az egykori berlini követ a német megszállás után kapott miniszterelnöki kinevezést. Hivatali működése alatt pusztították el a magyar zsidóság zömét. Vádlottársai volt kormányának tagjai voltak: Kunder Antal, Rátz Jenő, Reményi-Schneller Lajos és Szász Lajos.⁸⁹ A per március 14-én kezdődött dr. Pálosi Béla tanácselnök vezetésével. A perbe fogottak ellen az volt a vád, hogy a Harmadik Birodalommal együttműködve feláldozták a nemzeti érdekeket. A bírósági eljárás feltárta Sztójaynak berlini magyar követként játszott szerepét; a megszállás előzményeit és azt az ügybuzgóságot, amelyet kormánya a német követelések teljesítésében, egyebek között a végleges megoldásban tanúsított. A többi háborús főbűnöshöz hasonlóan a Sztójay-csoport is megpróbálta a németekre hárítani az ország tragédiája miatti felelősséget. A bíróság mindazonáltal március 22-én bűnösnek találta őket; Kunder életfogytig tartó börtönbüntetésre ítélték, a többieket pedig golyó általi halálra; az ítéletet nem sokkal később végre is hajtották.⁹⁰

E tömeges perekkel párhuzamosan a népbíróságok külön pereket is indítottak több, a magyar zsidóság elpusztításában fontos szerepet játszó személy ellen. Közéjük tartozott Ferenczy László csendőr alezredes, a deportálásokért felelős csendőrtiszt, továbbá Hain Péter és Koltay László, a Magyar Állambiztonsági Rendészet – a „magyar Gestapo” – vezetői. 1946 tavaszán mindhármukat kivégezték.⁹¹ Néhány, csak másodrendű szerepet játszó személyt is perbe fogtak, köztük Antal Istvánt, a Sztójay-kormány igazságügy-, majd propagandaminiszterét, Basch Ferencet, a Volksbund vezetőjét, Fiala Ferencet, a nyilas sajtófőnököt, Kassai (Schallmayer) Ferencet, Szálasai propagandafőnökét, Kolosváry-Borcsa Mihályt, Sztójay sajtófőnökét, és Kovarcz Emil nyilas szervezőt, a magyar zsidótlanító különítmény tagját. Pert indítottak továbbá Hóman Bálint korábbi vallás- és közoktatásügyi miniszter, Hindy Iván tábornok, Budapest nyilas városparancsnoka,⁹² Hubay Kálmán antiszemita újságíró, a Magyar Nemzetiszocialista és Nyilaskeresztes Párt alapítója, és